

[Wilhelm]

mer ud i en fuldstændig bundløs momsgæld ved, at man er for lempelig med hensyn til at inddrage de skyldige beløb til det offentlige. Den uoverskuelige momsgæld er i nogle tilfælde medvirkende til, at folk kommer ud i en gæld, der alt i alt virker bundløs.

Så det er ikke nødvendigvis det eneste svar på det problem, hr. Anders Poulsen rejser, at sige, at det offentlige må være mere large. Det kunne også være, at det offentlige skulle sørge for ikke at bringe folk i den situation, at de helt kunstigt får forbedret deres likviditet i et omfang, de aldrig nogen sinde kan modsvare, ved, at man er for eftergivende eller ved, at man er for sen med at inddrage de beløb, der skyldes det offentlige.

Ole Espersen (S):

Et par bemærkninger til de andre ordførere.

Til hr. Hagen Hagensen vil jeg sige, at jeg er helt enig i, at vi skal tænke på de tilfælde, hvor fordringshaveren har behov for at få sine penge. Det er klart, at hvis der er tale om, at man laver en ordning, hvor han forskertser sin ret til gunst for en anden, så er der noget galt med ordningen. Det skal være tilfælde, hvor vi kan sige, at fordringshaveren får større mulighed for at få nogle penge overhovedet. Vi skal prøve at bane vejen for, at fordringshaveren får den del af gælden, der stadig væk realistisk kan betales. Derved tror jeg, at det hensyn, hr. Hagen Hagensen med rette ønsker varetaget, også bliver varetaget.

Et par af ordførerne har sagt, at det offentlige burde gå i spidsen. Det er et vanskeligt problem, for hvis det offentlige er for lemfældigt med indkrævningen, således som hr. Wilhelm var inde på det nu, så bliver det offentlige, skattevæsenet og toldvæsenet, også kritiseret. Det er svært at sige til en enkelt del af det offentlige, f.eks. toldvæsenet, at de må være lidt venligere over for den dér skyldner, for de, der er ansvarlige inden for toldvæsenet, kender ikke skyldnerens andre forpligtelser. Ved hjælp af en gældssaneringsordning får man, det får både offentlige og private kreditorer, en oversigt over skyldnerens økonomiske situation, og først når man har den, kan man i virkeligheden tage stilling til på et nogenlunde rimeligt grundlag, i hvilken form der skal ske gældssanering, hvis

der skal ske gældssanering. Det er den oversigt over hans samlede situation, man mangler i dag, og det er den oversigt, man kan få, hvis man får en gældssaneringsordning, og derfor er det så vigtigt.

I øvrigt viste erfaringen fra den arbejdsgruppe, der har udarbejdet det oprindelige forslag, at det offentlige i meget høj grad er en meget skrap kreditor, en hård inkassator. Hr. Wilhelm taler om for stor lemfældighed og for stor kreditgivning. Det var i hvert fald ikke indtrykket, at det forekom i de tilfælde. Det er naturligvis ikke, fordi det offentlige er et onskabsfuldt dyr, men simpelt hen fordi det offentlige kan komme ud for kritik, hvis det ikke sørger for at få de penge ind, staten har til gode. Men det offentlige har også en interesse i gældssanering, hvis man får et samlet overblik.

Hr. Knud Lind sagde, at hovedprincippet må være, at gælden skal betales. Det er jeg ganske enig i. Det må være hovedprincippet i det, vi taler om her. Det er kun en sikkerhedsventil, der kan være behov for.

Hr. Knud Lind spurgte, hvorvidt den danske stat som debitor kunne få gældssanering nu om føje tid. Jeg kan sige med sikkerhed, at den danske stat ikke opfylder betingelserne efter lovforslaget. Staten er ikke håbløst forgældet, og hvad der er nok så afgørende, er, at Danmark er et ungt, levedygtigt samfund med indbyggere med en god uddannelse, og sådan nogle skal ikke have gældssanering, så det kommer ikke på tale her.

Hr. Bernhard Baunsgaard nævnte et par afgrænsningsproblemer, som jeg mener vi allerede kan tage op under udvalgsbehandlingen, når vi kommer i gang.

Til hr. Wilhelm skal jeg sige, at manipulation med selskaber er udelukket. Nu ved jeg selvfølgelig ikke, hvad hr. Wilhelm konkret tænkte på, men lovforslaget, som det er udformet i betænkningen, vedrører slet ikke selskaber, kun fysiske personer, og det er vores hensigt, at det kun skal være fysiske personer dette lovforslag vedrører.

Hr. Wilhelm nævnte spørgsmålet om den lille kreditor, som får kvalt sine interesser. Der kan jeg gentage, at det kun er tilfældet, hvor kreditor har interesse i gældssanering, nemlig at få betalt den realistiske del af gælden, vi taler om i forbindelse med lovforslaget.